

ה"ת 50921/10/17 - ורד ו.מ. בע"מ נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 50921-10-17 ורד ו.מ. בע"מ נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני
המבקשת
נגד
המשיבה

ורד ו.מ. בע"מ על-ידי ב"כ עו"ד שמעון תורג'מן

מדינת ישראל - פמ"ד על-ידי ב"כ עו"ד בוחניק

החלטה

1. לפני בקשה לביטול עיקולים ולהחזרת ערבות בנקאית אשר הוגשה ביום 12.3.2020 על ידי המבקשת.

2. ב"כ המבקשת עותר לביטול כל העיקולים וההגבלות שהוטלו על שלוש משאיות ושלוש נגררים של המבקשת, שהוחזרו לה במסגרת בקשה להחזרת תפוס, וכן עותר הוא להחזרת הערבות הבנקאית שהופקדה לצורך החזרת התפוסים.

כעולה מהבקשה - המשאיות והנגררים נתפסו בתאריך 19.10.17 ושחררו בהמשך, בהחלטת בית המשפט, בתנאים, ומאז השחרור לא הוגש כל הליך נגד המבקשת ובחלוף יותר משנתיים יש מקום להורות על קבלת הבקשה לאלתר.

3. ביום 5.4.2020, הוגשה תגובת המשיבה לתיק.

על פי העולה מהתגובה - תיק זה הוא חלק מתיק של חשוד אחר, אורן אפשטיין, אשר בעניינו הוארכה כדון תפיסה של התפוסים בתיקים 29163-01-19 ו-14176-11-19, עד לאוגוסט 2020.

עוד עולה מהתגובה, כי מדובר בתיק חקירה שהחל כחקירה של המשטרה הירוקה ובהמשך הועבר לחקירתה של יחידת הונאה דרום.

ביום 25.11.19, הועבר התיק של המבקשת לפרקליטות ומאז ועד הכניסה למצב החירום עקב

התפשטות נגיף הקורונה, טופל התיק באינטנסיביות.

עקב תקלה, לא האריכה המשטרה הירוקה את תפיסת התפוסים כדין ואף לא יידעה את הפרקליטות בכך שיש תפוסים.

ב"כ המשיבה אינו חולק על כך כי לנוכח חלוף הזמן והתפיסה שלא כדין, יש לשחרר חלק מהרכוש ולדבריו, המשיבה אף ניסתה, ללא הצלחה, להגיע להסכמה עם ב"כ המבקשת בנדון. יחד עם זאת, מוסיף ב"כ המשיבה, כי בתיק קיים יותר מחשד סביר לביצוע העבירות, אולם לנוכח היקף התיק נדרשים חודשים לסיים את הטיפול בו.

ב"כ המשיבה הפנה לפסק הדין שניתן בעניינו של פרידנברג (יאוזכר בהמשך), שם נדחתה פרשנות העותר לפיה, חלה חובת החזרה אוטומטית בתום התקופה ונפסק כי קיימת סמכות להארכת המשך התפיסה גם כאשר הבקשה הוגשה לאחר שפקע הצו.

ב"כ המשיבה עותר כי בית המשפט יעשה שימוש בסמכות זו, שכן מדובר בעבירות מרמה והלבנת הון בהיקף משמעותי מאוד, ואם ישוחרר הרכוש לא ניתן יהיה להיפרע מהמבקשת בבוא היום.

4. ביום 20.4.2020, הגיש ב"כ המבקשת תגובה קצרה לתגובת המשיבה ובה ביקש לדחות את תגובת המשיבה על הסף. לדבריו, אין זו הפעם הראשונה בה גורמי החקירה והמשיבה מזלזלים בהוראות החוק ובפקודת החיפוש, ולמעשה מצפצפים על החוק.

ב"כ המבקשת עומד על בקשתו ומוסיף, כי הצעתה של המשיבה להפחית את סכום הערבות נדחתה על הסף מצד המבקשת, שכן, ראשית על המשיבה להשיב את התפוסים או לכל הפחות להחזיקם כדין.

5. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 14.11.19, הורה כב' השופט פורר על שחרור התפוסים בתנאים הבאים:

א. הפקדה כספית בסך 200,000 ₪ (או ערבות בנקאית);

ב. התחייבות עצמית על סך מיליון ₪;

ג. שיעבוד פוליסת הביטוח של התפוסים לטובת המדינה;

ד. רישום עיקול לטובת המדינה;

ה. איסור דיספוזיציה בתפוסים.

6. בדיון שנערך בפניי ביום 26.4.2020, במעמד הצדדים, טען ב"כ המשיבה כי המשיבה הסכימה להפחתת מה של גובה הערבות שהופקדה ויתר התנאים יעמדו בתוקפם.

לדברי ב"כ המשיבה, בתי המשפט, ובין היתר מותב זה, נתנו החלטות רבות מהן עולה כי גם כאשר הבקשה להארכת התפוס מוגשת באיחור, הרי שעדיין יש מקום לקבל את הבקשה, ככל שהיא עומדת בתנאי הפסיקה.

ב"כ המשיבה מסר, כי בתיק קיימות ראיות מספיקות הן לעבירות סביבתיות והן לעבירות כלכליות, שבסמכות המשיבה. עוד מסר, כי לצערו אין לו יכולת ליתן לוח זמנים מדויק מתי יוגש כתב אישום. המשיבה מקדמת את התיק במהירות האפשרית.

ב"כ המשיבה מסר, כי יעביר לבית המשפט את חומרי החקירה שנאספו בתיק.

ב"כ המבקשת טען, כי המשיבה מזלזלת בחוק ומזלזלת בקניינה של המבקשת ולא יתכן כי תיק חקירה שהחל בשנת 2017, בחלוף שנתיים וחצי, עדיין התפוסים יהיו מוחזקים ללא שהתקבלה החלטה סופית בתיק.

ב"כ המשיבה טען, כי ב"כ המבקשת אינו מדייק, שכן, התיק החל כאמור בחקירה של המשטרה הירוקה, ובהמשך, בשל התפתחויות שהיו בתיק עבר התיק למשטרת ישראל בשל חקירה בעבירות נוספות ובסוף הגיע התיק בשלהי שנת 2019 לפרקליטות בתחילת שנת 2020. עוד מסר ב"כ המשיבה כי המשאיות למעשה משוחררות ומקיימות את החברה ולכן מידת הנזק במבקשת אינה כה גבוהה.

7. כאמור, בסופו של יום, העביר ב"כ המשיבה לבית המשפט הן נספח סודי שסומן על ידי והן את חומרי החקירה השונים. מדובר בחומר חקירה רב הכולל שישה ארגזים.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בליבת חומרי החקירה, ניתן לקבוע כי קיים חשד סביר בעוצמה גבוהה ביותר נגד המבקשת, הן ביחס לעבירות הסביבתיות והן ביחס לעבירות הכלכליות המיוחסות.

9. כאמור, עיקר טענותיו של ב"כ המבקשת נוגע לעניין חלוף הזמן מעת תפיסת הרכוש.

אכן, מדובר בזמן לא מבוטל שחלף מאז תפיסת הרכוש וכן חלה תקלה בדמות אי הגשת בקשה

מתאימה מצד המשיבה להארכת תוקף המשך תפיסת הרכוש.

יחד עם זאת, יש לזכור כי מדובר בחקירה שהתפתחה מעבירות סביבתיות בלבד לחקירת עבירות כלכליות בהיקף נרחב ונגד חשודים נוספים. עקב כך, התארך מאוד זמן החקירה ולמעשה תיק החקירה על חומרי הרבים הועבר למשיבה רק בתחילת שנת 2020.

8. עובדה זו אינה מבטלת את מחדליה של המשיבה באשר לאי הגשת בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, אולם, במקרה זה יש לערוך איזונים מתאימים.

9. כפי שכתבתי בהחלטות קודמות בעניינים דומים, הרי שפסיקת בית המשפט העליון וכן פסיקות רבות של בתי המשפט השונים, הכירו באפשרות להורות על הארכת תוקף התפוסים גם אם לא הוגשה בקשה להארכתם (בג"צ 2393/91 פרידנברג נ' פרקליטות המדינה, פד"י מה (4) 490).

כמו כן, ראו החלטותיי שניתנו במקרים דומים: ה"ת 32005-04-19 מזוז נ' ימ"ר נגב ואח' (3.6.19); ה"ת 47053-09-17 אדרי ואח' נ' מדינת ישראל (11.3.18); וה"ת

27746-11-19 אבו קרינאת נ' המשטרה הירוקה (9.12.19).

10. כפי שקבעתי בה"ת 27792-03-17 מדינת ישראל נ' אלחורי (1.2.2020), בבואו של בית המשפט לשקול מה דינם של תפוסים שבקשה להארכת תוקף התפיסה בעניינם הוגשה באיחור, יש להביא בחשבון מספר שיקולים ובהם:

א. העילה לתפיסת התפוסים מלכתחילה;

ב. חומרת העבירות;

ג. נסיבות התיק;

ד. האם פעולות החקירה הסתיימו והתיק שוכב כאבן שאין לה הופכין או שעבר לבחינת התביעה;

ה. הסיבה להגשת הבקשה להמשך התפיסה באיחור;

ו. האינטרס הציבורי במיצוי החקירה והמשך ההחזקה בתפוסים ונסיבות נוספות הנלמדות מהתיק.

ז. מידת הפגיעה בזכות הקניין של בעלי התפוס.

11. כאמור, בענייננו, מדובר בתיק רחב היקף ומשמעותי, הכולל עבירות סביבתיות רבות וכן עבירות רבות,

לכאורה, של מרמה והלבנת הון.

התיק עבר לבחינת הפרקליטות רק בתחילת שנת 2020 ומצוי בבחינה אינטנסיבית לקראת גיבוש החלטה סופית, התיק מערב חשודים רבים, עוצמת החשדות מצויה ברמה גבוהה.

יש לזכור כי במקרה זה התפוסים עצמם, היינו המשאיות והנגררים, מצויים בחזקת המבקשת. אמנם, קיימות הגבלות שונות על התפוסים בדמות איסור דיספוזיציה ושעבודים, אולם, אין הדבר דומה למקרה בו הרכוש מוחזק ממש אצל המדינה ובמובן זה ניתן לקבוע כי עוצמת הפגיעה בזכות הקניין של המבקשת אינה נמצאת בדרגה גבוהה.

12. באשר לסכום הכסף בסך 200,000 ₪ שהופקד כתנאי לשחרור הרכוש - הרי שיש מקום לקבוע כי בשל התרשלותה של המשיבה או מי מטעמה בהגשת בקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים ובאיזון בין האינטרס הציבורי לבין זכות הקניין של המבקשת, אני מורה כי מתוך הסכום האמור יוחזר למבקשת סכום של 100,000 ₪.

13. יודגש, כי מצופה כי כעת לאחר חזרת המשק לתפקוד מלא, תחיש המשיבה את הטיפול בתיק לקראת קבלת החלטה סופית.

סוף דבר

הבקשה לביטול הערבויות והשעבודים נדחית בכפוף לאמור בסעיף 12 לעיל ותנאי השחרור האחרים יעמדו בתוקפם עד ליום 1.9.2020.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו אייר תש"פ, 20 מאי 2020, בהעדר הצדדים.